

11225

1258

4szintközt

1995. május 11.

A Móra Ferenc Kollégium lapja

1. évfolyam 3. szám

Koleszkirándulás

Egy kis szívfájdító következik azoknak, akik nem akartak, vagy nem tudtak eljönni az idei kollégiumi kirándulásra.

Idén célunk a Felvidék volt. A sok látnivaló miatt, elég sűrű volt a program, azért a jóízű knédlit, sztrapacskát készítő vendéglőket megtaláltuk, ami néha nem kis gondot okozott. Ezért jó közérzettel kezdtük a városnéző programjainkat. Meglátogattuk Kassát, Lőcsét, Eperjest, Késmárkot, Bártfát, Bártfafürdőt, a betleri Andrassy kastélyt, Krasznahorka várát.

Bártfafürdőn belesöppentünk a századforduló hangulatába, vasárnapi korzózók közé, ám a rendezett, parkok mellett lévő szocreál szálló visszajett bennünket a földre. Voltunk a skanzenban is. A szlovákból magyarra fordított tájékoztató Hollósvölgyi Péter előadásában jól szórakoztunk.

Vasárnapi sziesztánkat Bártfán töltöttük. Ez tüneményes kisváros a lengyel határ mellett. Itt maradt meg a leghűbben a középkori városmag, bár a Szt. Egyed templomot rekonstruálják. (A kassai templomhoz hasonlóan már vagy 20 éve.) Emlékezetes marad az a délután is, amelyet a Magas Tátrában töltöttünk. A Kőpataki tóhoz gyalog vágunk neki a "rengetegnek". A Tar-patak völgyében mentünk fel a kb. 1300m magasan lévő vízeséshez., ahol fantasztikus látványban volt részük azoknak, akik elindultak és föl is értek. A havas fák alatt hatalmas, gömbölyűre koptatott kövek között 40m magasból lezúduló víztömeg maradandó élményt nyújtott ugyanúgy, mint a lefelé vezető út. Ezt a sok turista korcsolyapályává alakította, úgy festett, mintha a síugrósáncot és a műjégpályát keresztelték volna.

A mi kis snassz Pumáinkat, Adidasainkat nem igazán erre tervezték. Az eredmény: egy bokarándulás és tízpontos

seggreesések. Ezek után már semmiség volt, hogy három órát késtünk, láttam elmenni a buszt az ellenkező irányba.

Akinek ennyi ijedelem nem volt elég, az a Krasznahorka vára alatt zajló majálison 10 korona leperkálása után egy tököt terebmem -a kihallatszó zajokból ítélve- repetázhatott.

Azért a betleri Andrassy kastély sem volt akármilyen. Az összes terem gazdagságukat hirdette. A család tagjai nagyvilágban jártukban- keltükben szép és értékes kincseket szereztek. Vásárló és vadász szenvedjűknek áldozatul esett tárgyak kerültek kiállításra. Volt ott egyiptomi múmia, preparált új-guineai emberfej, asztal méretű levesteknőc, elefántfej agyarastól, elefántlábból készített esernyőtartó, a sarokban néhány poros tátrai barnamedve és farkas.

Bár tudom, hogy ezt a mazsolázgatást az emlékek között jobban értik azok akik ott voltak, de remélem ti többiek sem bántátok meg, hogy elolvastátok ezt a szösszenetet.

Stummer Ágnes

Kultúrálódtunk is...

TARTALOM

Gugi	4
Morgilla	5
Ősztöndíjjal	6
Szeptemberben nagy durranás	7
Kritika	8
Vendégünk volt	9
A fotós	10
Teszt	11
Az utolsó oldal	12

A május 2-i előadás után a Kávézóban faggattuk az Elefántember című darab két főszereplőjét: Radnóti Katalint és Kocsik Andrást.

4szintközt: Mit jelent számotokra a színjátszás?

Katalin: Tavaly is tagja voltam a társulatnak, akkor az Akárki című moralitásjátékot adtuk elő. Szeretek játszani, ez egy más világ, de nem mondhatnám, hogy ez az életem. Ujdonság volt a komoly szerep is. Nincs különösebb tervem a színésszettel, de ezeket a napokat betölti. Kedd este: az a színjátszás.

András: Számomra gyógyír, feszültség-levezető. A játékkal, nagyon sokat felfedezel önmagadból. Mikor az egyetemre jönnek az emberek, az új környezet miatt egy kicsit bezárkóznak, nem igazán fejlesztik sokoldalú készségeit. Ebben a körben mindenki kiadta magát egy kicsit, ez összekötött minket valamennyire.

4szintközt: Ezek szerint baráti társasággá vált ez a csoport?

András: Szeptemberben egy hétvégét töltöttünk közösen Kismányokon. Azért jöttünk össze, hogy megismerjük egymást. Szituációs játékokat játszottunk, majd Tamás segítségével eldöntöttük, ki milyen szerepet kap a darabban. Azonban ezek a találkozások nem folytatódtak a próbákon kívül.

Katalin: Akik kisebb szerepet kaptak, kezdetben nem tudták annyira magukénak érezni a művet. Jó lett volna, ha keddenként úgy megyünk le próbálni, hogy egymáshoz tartozunk, és mellette jó dolgokat csinálunk. Évközben koránt sem éreztem akkora lelkesedést, mint az utóbbi hetekben.

4szintközt: Más téma. Mi volt a legnehezebb a szerepeitek megformálásában?

András: A testtartás. Ez a póz -amellett, hogy segített Elefántemberré lennem- sokmindenben

korlátozott is. A hangomat sem tudtam megfelelően használni. A hangsúly azon volt, hogy a szöveg érthető legyen, de mégsem legyen teljesen normális.

Katalin: Először az, hogy megértsem ezt a színésznőt. Ripacs, azután több lesz annál. Talán ő az egyetlen, aki a maga módján igazán megszereti Merricket. Próbáltam ezt folyamatában ábrázolni. Nem ment könnyen, Tamás is segített. Eleinte nem tudtam mit kezdeni a kezeimmel, nem találtam a megfelelő testtartást. Aztán jött a kesztyű, és ez adta magát.

4szintközt: Mennyire éreztétek rokonnak ezeket a figurákat önmagatokkal?

András: Nagyon. Mindenki azt hiszi, hogy ő az Elefántember. Már amikor olvastam, azonosultam vele.

Katalin: Nem érzem magam ennyire nagyviláginak. A barátnőim időnként körömlakkot ajándékoznak nekem, nem kevés célzattal... Rokon annyiban, hogy adni akar valamit egynek a legkisebbek közül.

4szintközt: Melyik a legkedvesebb jelenetek?

András: A doktor alszik a széken, bejövök Gommal, aki Ross-t alakítja ebben a szituációban és elparodizálom azt ahogyan Treves rámtalált

Katalin: Az a rész, amikor Mrs. Kendal és Merrick együtt találgatják, hogy ki lenne megfelelő szerető az Elefántember számára. Azt hiszem, itt kezd felengedni a kapcsolatuk.

4szintközt: Köszönjük a beszélgetést.

András: Mi is. És köszönjük, hogy megnéztétek az előadást.

Katalin:...és, hogy el tudtatok vonatkoztatni az apróbb hibáktól és attól, hogy ez egy amatőr társulat.

S.A.S.

"Gugi"

Március 30. és április 2. között diáknapi rendeztek kollégiumunkban, ennek apropóján beszélgettünk Gugolya Lászlóval (Gugival).

-Mi a véleményed a borokról és a nőkről?

-Mint a vetélkedőn kiderült az egyik feladatból, ahol ez kérdés volt: szeretem a nőket, és értek a borokhoz vagy fordítva, de ezt már én sem tudom biztosan.

-Hogyan lettél te a jelölt? "Gondoltak rá vagy véletlen csupán?"

-Tavaly még Baka Tibire gondoltunk, de a szobák összeválogatása miatt változott a tervünk. Mindenképpen nyerni akartunk. Megmértük kinek van a legnagyobb arca, így lettem én a jelölt. A Morgilla egyébként soha nem a győztesről, vagy a jelöltekről szól.

-Sok lány csatlakozott hozzátok.

-Csak a személyemre tudok gondolni... Komolyra fordítva a szót, a nagyon jó hangulatú csapatunk vonzhatta őket.

-Mi volt számodra a legkedvesebb emlék?

Ha kíváncsi vagy

a Morgillán

készült fotókra,
megnézheted őket a

7-es szobában.

Az ominózus éjszaka

-Legjobban a sport része tetszett, mert úgy érzem itt sikerült egyszerre a legtöbb embert megmozgatni, s ez volt a Morgilla alapvető célja.

-Nekem nagyon tetszett a Jedi és Jimmy (nem testvérek).

-Mi maradtunk utoljára, és amikor a Winnetou húzása után Jani átkozódni kezdett tudtam, hogy miénk a Jedi. Előtte is voltak már rá ötleteink. Bár Magyar Pisti tizenhétszer látta, a produkció mégis közös munka volt. Han Solonak lenni ilyen szép Leila mellett gondolható milyen hálás feladat. Jimmy a 14-

es szoba műve. Motyó lusta volt bohóckodni, azért lett TV-néző. A lekapcsolás pedig teljesen spontán jött mikor Szilárd jelzett, hogy vége az időnknek, és kezdődne a buli.

-Szombaton éjjel mondtam neked, hogy győztél, többen gratuláltak is. Nekem nem tűnt úgy, hogy értesz is minket.

-Hát... Nem állítom, hogy mindenre kristály tisztán emlékszem. Nagyon fáradt voltam. Keddtől péntekig évfolyamkiránduláson vettem részt, majd beestem a sportra, vetélkedőre, szombat este pedig beálltam a Pali bácsira, ahol sikerült jól besöröznöm. Így igazából csak másnap jutott el a tudatomig, hogy győzött a csapatom.

-Milyen Morgillának lenni?

-Megváltozott az élet, kitárult a világ. Köszönnek az emberek, nekem éjjel is járnak a buszok, s ingyen kapom a diannás cukrot a büfében... Semmi különös, jót játszottunk és úgy gondolom, hogy aki akarta jól érezte magát. Végül itt szeretném megköszönni csapatom minden tagjának a lelkes támogatást.

Leila és Han Solo

Vendégünk volt Parti Nagy Lajos

"Azt hiszem, én magam sehová sem férek be teljesen. Ez nem mindig kellemes, mégis így természetes. Hozzám a tágan és jól értett *forma* hagyománya áll közel, a megcsináltságé, mindaz, ami határoeltság, pontosság és arány. Ez kéne látszón a verseimen, ennek kéne minden mozdulásomban- és minden mozdulásunkban- hatnia. Az az irodalom áll közel, mely halálos komolyságát a játékban, bármely nyelvi bohóckodásban is meg meri mérni, amely nemhogy féltene emberi és írói méltóságát a forma és a játék "léhaságától", hanem ebben, ebben is megtalálja az autonómiát, a szabadságot."

Akit megragadott az író ars poeticája, és szeretné elolvasni műveit, annak hasznos lehet ez a bibliográfia:

- Angyalstop** (versek), Magvető, Bp. 1982.
Csuklógyakorlat (versek), Magvető, Bp. 1986.
Szódalovaglás (versek), Jelenkor, Pécs, 1990.
Se dobok, se trombiták (tárcák 1990--1993), Jelenkor, Pécs, 1993.
Hullámszó Balaton (kispróza), Jelenkor, Pécs, 1994.

Vendégünk volt Tar Sándor

Tar Sándor írásai olyanok, mint szereplői. Bizonyos távolságból, első pillantásra egyszerűnek, kissé durvának, könnyen kiismerhetőnek látszanak- de ha beszélgetjük és meghallgatjuk őket, ismeretlen, új (bár nyomasztó) világ tárul fel előttünk. Egy másik nyelv, amellyel meg kell küzdenünk és amelyet érteni szeretnénk."

Kálmán C. György

"Nem tudom, én milyen regényt írnék. Mert valószínűleg a legtöbbet egy korról úgy elmondani, hogy az ne röpcédula, ne valami ideologikus mű legyen, egy család történetén keresztül lehet. De ott a másik regénytípus is, a belső utazásé. És végül is mindenki, akárki akárhova téved, azt írja: saját utazását az életben."

"Amikor írok, az egy kicsit lázas állapot, mint a bányahimlő, vagy mi a fenének nevezem, olyankor nem tudok tárgyilagosan gondolkodni. Valamit érzek, az írás elsodorja az embert valamerre."

Tar Sándor

A fotós

A magasföldszinti tanulóban fotókiállítás nyílt Szepesszentgyörgyi Ádám munkáiból. Vele beszélgettünk.

-Mikor kezdted el fényképezni ?

-Fényképezni, vagy fotózni ?

-???

-A mgfszt.-i tanulóban a falon olvasható a különbség. Fényképezni még a gimiben, kb. 10 éve kezdtem el, de ekkor még csak papírképeket csináltam. Majd tizenhét évesen bevonultam katonának, és itt egy félév kemény szívás után dekoratőr, és fotós lettem. Itt lehetett pazarolni a nyersanyagot, így tettem szert gyakorlatra. Majd az egyetemen is dolgoztam Dr. Kedves Miklósnál fotósként, de közbeszólt egy tizenhárom villamos... Utána őt is lefényképeztem. Fotózni másfél éve kezdtem el, de már csak diára.

-Miért éppen a fényképezőgépet vetted a kezvedbe?

-Próbálok átadni a saját világot másoknak: a gépet eszközként használva, mintegy mögé bújva. Úgy érzem, szavakkal nem tudnám kifejezni magam. Valójában soha sem egy képet készítek, hanem egy eseményt próbálok megmutatni.

-Ha jól tudom, te nyerted el az 1994-es Országos Ifjúsági Díjat egy diaporárával.

-Az "Isten vetése" c. diaporáma nagyon kemény kritika az emberiségről. Csodálkoztam is, hogy díjazták. Egyébként nem csak "egy" diaporáma volt, hanem az első diaporámam ...

-Beszélj egy picit bővebben erről a műfajról, hiszen alig ismerjük.

-A zenés diavetítésből alakult ki, csak itt a képek egy történetet mesélnek el. A jó diaporáma zene

nélkül is átadja az üzenetet, de zenével döbbenetes a hatás. Valójában kép és zene egysége az egész. A filmzenékre is tovább emlékezünk, ha van összefüggés a zene és a képek között, mint a filmre, mert ott valami varázslat van.

-Gondtál már a filmezésre ?

-Nem. A film szerintem gyengébb műfaj, mint a diaporáma. A filmben sokkal kötöttebb a cselekmény. A diaporáma minden nézőnek mást mond, csak a befogadó képzeletén és fantáziáján múlik minden. Itt az egyik kép ráúszik a másikra, előtűnik belőle. Ezért kell hozzá két diavetítő. Ezt megfelelő zenével alátámasztva az agy mozgásként értelmezi. A moziban is állóképeket látunk, de mivel több, mint tizenhét képet látunk másodpercenként, az agy mozgóképnek értelmezi. Bizonyos értelemben a moziban is diaporámát nézünk, csak itt a szöveg irányítja a gondolatainkat. Szerintem ez rontja el a hatást. A némafilm korában csak a testbeszédet használták a kommunikáció kifejezésére a színészek. Ezért felülmúlhatatlan Chaplin. A diaporáma inkább a "Kizökkent világ"-hoz, vagy a "Baraka"-hoz áll közelebb.

-Hogyan készül el egy-egy mű?

-Hasonlóan, ahogy Watson felfedezte a DNS kettős helix szerkezetét, vagyis rengeteg embernek kérem ki a véleményét. Ezek alapján kivesszem a szubjektív, egoista képeket a diaporámából, így annak csak töredéke marad meg. Watson Nobel-díjat kapott kérdezősködéséért, én pedig ezt. Legfontosabb tanácsadóim Sebestyén Éva, és Csiky János voltak.

- Mit szólnak a fotóalanyaid a fotózáshoz ?

- Hát "Prométheusz" nagyon cifrát mondott, pedig nem is néztem oda, amikor lekaptam. De tudod, csak így lesz igazán spontán a kép, ezt vállalni kell. A virágok, állatok, tárgyak és tájak még nem tiltakoztak.

- Mik a további terveid ?

-Egyelőre a vizsgák miatt eltemetem a fotós mivoltomat, de nem örökre: ősszel rendezik meg a Pécsi Országos Diaporáma Fesztivált. Minimum az első helyet akarom megszerezni, de az igazi cél a közönségdíj elhozása, ha lesz ilyen. A volt mesterem, Lovász Károly szerint nem a zsűrinek kell fotózni, hanem a közönséget kell megnyerni, s azt hiszem igaza van.

S.

teszt

A hidroxilaxációs terápia (HRT) könnyen elsajátítható, természetes gyógy mód. Kifejlesztői kutatóorvosok és vízügyi szakemberek, akik az ún. Spontán Kibocsátásos Jelenségeket (SKJ) tanulmányozták. Az SKJ lényege, hogy a megfigyelt személy arcizmainak öntudatlan ellazításával kibocsátja szájüregé folyékony tartalmát mintegy a gravitáció gondjaira bízva azt. Ennek leggyakoribb és egyben leglátványosabb esete a fogmosáskor képződő hab kicsorgatása: a mentolillatú buborékos szubsztancia először kibuggyan a páciens ajkain, majd lassan átadja magát a nehézségi erőnek és megindul az áll felé.

A HRT mindezt a tudatosság szintjén valósítja meg. A kezdő HRT-sek szájüregükben kb. fél deciliter langyos vizet helyeznek el, amelyet lassan, nagy odafigyeléssel engednek ki a külső térbe. Haladók ugyanezt már tejjel, sörrel illetve nyállal is végezhetik. A HRT nyilvánvaló szomatikus előnyei (így a nyelv és az íny hőmérsékletének illetve nedvességtartalmának valamint az arcizomzat tónusának szabályozása) mellett külön figyelmet érdemelnek mentálhigiénés alkalmazásai. Eme pragmatikus lélektani vetület egyik példája az alábbi teszt, amely egyben igazi csemegeként szolgálhat az önmagukat megismerni óhajtók számára.

A hidroxilaxációs gyakorlatot tükör előtt, kissé előredőlő testhelyzetben végezze, ha szükséges, többször is. Figyelje meg a jelenséget, majd ez alapján válassza ki saját típusát.

1. Egyoldali v. mono típus:

Ön ajkának középső részét csücsöríti, s ezen az egyetlen nyíláson engedi át a vizet. Ez énközpon-túságra, zsarnoki természetre, korlátoltságra és rosszindulatra vall. Ön egy undorító féreg. Kérem, a jövőben tartózkodjék a *4szintközt* olvasásától.

2. Kétoldali v. sztereó típus:

Ön ajkának két végpontjában képez egy-egy kis rést, és így két sugárban csorgat. Ön toleráns, nyitott személyiség, magas intelligenciával. Ön racionálisan gondolkodik, bár hajlamos az érzelmek ignorálására. Fogyasszon több csokoládét.

3. Görcsös típus:

Az önből előtörő víz kemény küzdelmet folytat az ön keskenyre préselt, feszes ajkaival. Ön képtelen ellazulni, egyfolytában retteg, valamitől. Ön állva alszik és gázspray-vel jár zuhanyozni. Fogyasszon több alkoholt.

4. Feszültségmentes típus:

Ön teljesen ellazítja ajkait, ezáltal egy horizontális kiterjedésű nyiladékon, szinte akadály nélkül folyik ki Önből a szubsztancia. Önben nincsenek gát-lások, de felelősségérzet sem. Ön éjszaka megeszi szobatársai gyümöcsjoghurtjait. Ön papírseb-kendőt lop és kistestű kutyákat rugdos. Anti-szociális viselkedése -bár morálisan elítélendő- egyfajta ambivalens vonzerővel ruházza fel az ön rühes kis személyiségét.

5. Figyelmetlen típus:

Ön lenyeli a vizet.

Nagy Győr Anna

A magasföldszinti tanulókban nélkül is mindig az üzemeltető fotókiállítás nyílt Szepesszentzerevel

SOLON (KB. I.E. 638-559) ATHÉNI ÁLLAMPÉRFI ÉS KÖLTŐ BÓLCS MONDÁSÁT IDEZZÜK	1	MUNKA- KÖZÖS- SÉG FELMÉSE!	...	ET FRANCO (INGYEN ÉS BÉR- MENTVE)	GÖRÖG EREDETŰ FÉRFINEV	
SZÉN	2	TÖRÖK ÉS OLASZ GK.				A
ZSÍRFÉLE TESTRÉSZ						
KIS ANNA		ANYA (KEDVESK.) NYELVÉSZ (KÁROLY)				
			-TÓL PÁRJA LITVÁN VÁROS			
... TAMPROFF- USA-BELI SZÍNHÉZ NÉVELŐ	ÚTÓTT- KOPOTT LENTI					
FOLYÓ KIS-JU- GOSZ- LÁVIÁBAN					DEHOGY! GYÉNGE- ELMEJŰ	
HALO- GÉNELEM				TILÓ KÖZEPEI FELESÉ- GÉ		
NEVES BELGA GYÓGY- HELY						
NEHEZEN ÍR		NEM, NÉMETŰL HEVESI KÖZSÉG				
URÁNIUM LOPVA SZEREZ	NAGYON FÁJ ÖNZET- LEN					
			RÉGI FÉRFINEV AUSZTRÁ- LIAI ÁLLAT			
... SMITH; ÁNGOL KÖZGAZ- DÁSZ				-HOZ,-HEZ PORT OF ... D.AM. FŐVÁROS		
ŐZE ...					KÉRDŐSZÓ KIJELENT, HANGOZ- TAT	
KOPÁ- CSOL ZÁRADÉK						
			ALPESI LEGELO CIKKBEN KÖZLŐ			
... UT DES (ADOK, HOGY ADJ)		KANADAI SZIGET TÉLI CSA- PADÉK				
JÓD EHETNÉK	FRANCIA FÉRFINEV CSÁVA MAI NEVE					
			ŐRES TOKI SAPERE ...			
ALFA- CSILLAG					SPANYOL AUTÓJEL NORVÉG, ALBÁN GK.	
... IPSO		KÓR (BIZ. STILUS- BAN) BABHÉJI				
... JOVANO- VIC; JUG. KORMÁNY- FŐVOLT	Ő		ELEMÉR, BECÉZVE			

Az utolsó oldal

Szóval, a tördelésnél maradt még egy harmad oldal üresen. Így alakulhatott ki az a helyzet, hogy van alkalomunk elbúcsúzni lelkes olvasótáborunktól, barátainktól, odaadó híveinktől, nyuszi rokonaitól és ismerőseitől, és nem utolsó sorban Fülestől.

Akik nem kedveltek bennünket, azoktól elnézést kérünk. Már csak a Stáblistán kell átrágniuk magukat, s megkönnyebbülten hajíthatják félre az újságot. Rajongóinknak már készül a bőrkötéses, eredeti kéziratokat tartalmazó, gyűjteményes kötet- igazán tanulmányos olvasmány, kitűnő ballagási ajándék. Kívánságra dedikáljuk, magvas gondolatokkal, mint pl.: cseresznye.

Végül köszönjük munkatársaink segítségét, olvasóink jóindulatát és értő, jószándékú kritikáit (a rosszindulatú, buta kritikákat nem).

Jó volt veletek! Békés, boldog vizsgaidőszakot kíván a szerkesztőség.

S.A.S.

Irták: Németh Julianna,

Parragi Eszter,
Sabján Andrea,
Stummer Ágnes,
Szabó Katalin,
Tanács Viktória,
Tornai István,
Tóth Gábor,

Fotó: Patakfalvi Zsolt,

Szepesszentgyörgyi Ádám

Rajzolta: Sabján Andrea

Szerkesztette: Tornai István

Megjelenik: 120 példányban